

z municijo. Za vpreženje zaplenjenih topov bi bilo potrebno več kot 20.000 konjev, za uporabo več kot 30.000 artiljeristov. Povprečni troški izgubljenega topovskega materiala znašajo po nizki cenitvi več kot en četrt milijarde. Kar se je vsled zaplenjenja ogromnih množic na municiji, ki jih je bil Cadorna za dvanajsto Sočino ofenzivo zbral, na vrednosti izgubilo, se ne da niti približno ceniti. K temu pridejo še nepregledna števila strojnih pušk, minskih metalcev, plinskih krink, bagaže, avtomobilskih kolon, pušk in drugega vojnega orožja.

Naše in nemške zmage v zadnjih mesecih.

400.000 vjetih. — 45.500 kvadratnih kilometrov pridobljene zemlje. — Nad 3233 zaplenjenih topov.

K.-B. Berlin, 18. novembra. Wolffov urad poroča: K ogromnemu dobičku na ozemlju od nad 45.000 kvadratnih kilometrov, ki so jih zavezniki v štirih kratkih mesecih od julija do srede novembra zavzeli, pridejo še velikanske številke na vjetih in topovih, ki so jih le večje operacije te dobe prinesle. Od 10. julija pa do srede novembra se je 390.500 sovražnikov vjelo in 3233 topov zaplenilo. Pri temu niso vračunjena večja in manjša števila na vjetih, ki dohajajo v trajnih bojih na vseh frontah skoraj vsaki dan. V tem času poleg tega še zaplenjeni material na strojnih puškah, minskih metalcih in drugemu vojnemu orožju se doslej niti približno ni moglo pregledati. Krvave izgube Angležev, Francozov, Italijanov in Rusov med temi meseci so primerno visoke. Predvsem so doživeli Kanadci in Angleži med svojim 14 bitkam za bazo podmorskih čolnov v Flandriji nezasilane krvave izgube, ki so se vsled vsaki dan se ponavljajočih protinapadov še povišale.

Vojna na morju.

35.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 15. novembra. Neki nemški podmorski čoln potopil je v Atlantskem oceanu nanovo 4 parnike in eno jadernico s 35.000 brutto-register-tonami.

13.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 16. novembra. Na severnem bojišču se je zopet od nemških podmorskih čolnov 13.000 brutto-register-ton potopilo.

Naša flotilja pred izlivom Piave.

K.-B. Dunaj, 17. novembra. Iz vojno-poročevalskega stana se opoldne naznanja: Včeraj popoldne in popoldne napadle so enote flotilje na levem krilu prodirajočih armad baterijske postojanke pri Cortelazza ob izlivu Piave s težkimi in srednjimi topovi z vidnim uspehom. Baterije so odgovarjale z živahnim ognjem na naše topove, brez da bi

napravile škode ali prizadete izgube. Razven brezvplivnih letalnih napadov noben sovražni protiučinek. Iz bližine Benetk prihajajoče sovražne enote šle so takoj nazaj.

Novi uspehi.

W.-B. Berlin, 17. novembra. V zatvornem okolišču okrog Anglije bilo je vsled delovanja nemških podmorskih čolnov nanovo pet parnikov potopljenih, med njimi eden, ki je bil sestreljen iz zavarovanega spremstva.

Ponesrečeni angleški napad.

W.-B. Berlin, 17. novembra. Prvič od prvega vojnega meseca sem poskusile so dne 17. novembra zjutraj močne angleške pomorske bojne sile v „Deutsche Bucht“ vdreti. Naša varstva so jih že ob erti Hornsriiff-Ternhelling opazila in s takoj zapričetim protisunkom so jih naše predajšnje pomorske bojne sile brez truda in lastne izgube zavrnile. — Vsled delovanja nemških podmorskih čolnov se je na severnem bojišču nanovo 16.000 brutto-register-ton potopilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno.

W.-B. Berlin, 19. novembra. V zapadnem Srednjem morju vodilo je staro napadalno veselje naših poveljnikov podmorskih čolnov do novih uspehov. 11 parnikov in 8 ladij na jadra z nad 36.000 brutto-register-tonami je bilo uničenih. Med potopljenimi ladjami so se nahajali angleški parnik „Alavil“ (3627 ton) in „Cambridge“ (3403 ton), zadnji s 5000 tonami železne rude na vožnji v Anglijo, nadalje italijanski parnik „Doris“ (3979), grški parnik „Diestina G. Michelinos“ (2815), potem dva težko naložena transportna parnika in 5 italijanskih jadernic. Vse potopljene ladje so bile oborožene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

14.000 ton potopljenih.

Berlin, 20. Vsled delovanja naših podmorskih čolnov se je v zatvornem okolišču okrog Anglije zopet 14.000 ton potopilo.

Politični utrinki.

„Jugoslovan.“

V Ljubljani je pričel izhajati — velik kot rjuha — novi tednik pod imenom „Jugoslovan“. Kot odgovorni urednik podpisuje državni poslanec Jože Gostinčar. List ima bržkone namen, razširjati med priprostim slovenskim ljudstvom propagando za znane „jugoslovanske“ cilje in ideje. Prvi dve številki ste precej suhoparni. Posebnega vtisa nimamo od tega lista. Zanimivo je le dvoje. Prvičto, da dosedanje slovensko časopisje „jugoslovanski“ hujskariji ne zadostuje več. „Slovenec“ in „Straža“ so menda še premalo „radikalni“, še premalo navdušeni za ideje panslavizma. Oče Jože Gostinčar in tisti, ki

za njim stojijo, hoče to „jugoslovanstvo“ rešiti. Po našem mnenju pa tiči v celi tej ustanovitvi oni moment, ki bode slovensko-klerikalno stranko prej ali slej ubil: spor med klerikalnimi voditelji. Dr. Šusteršič je držal dolgo časa svojo nogo na tilniku vseh ostalih slovensko-klerikalnih vodij. Zdaj so se mu pod vodstvom kaplana Korošca uprli, čeprav je ležal celo ljubljanski knezoškof dr. Jeglič pred njim na trebuhu. Revolucija v slovensko-klerikalni stranki! Ta je porodila „Jugoslovana.“ Čudimo se, da tiska ta list „Učiteljska tiskarna“, ki je bila svoj čas vendar do skrajnosti liberalna in od klerikalcev do skrajnosti bojkotirana. Čudimo se nadalje, da se je pustil stari oče Jože Gostinčar, ki je bil vendar vedno tako ponižnega in pohlevnega značaja, v to nevarno spekulacijo zapeljati... Pa počakajmo! „Jugoslovan“ bode v sicer jako dvomljivem slučaju svojega daljšega obstanka dokazal, kakšni so cilji „jugoslovanstva“ zlasti z ozirom na avstrijsko našo domovino. In to je tudi nekaj vredno. Clara pacta buoni amici!

Nova vlada na Francoskem.

Po odstopu ministrstva Painlevé je znani francoski državnik Clemenceau dobil nalogo, da sestavi svoje ministrstvo. Novo ministrstvo bo najbrž sestavljeno: Clemenceau predsedstvo in vojsko, državno podtajništvo Jannet, Pans notranje zadeve, Pichon zunanje zadeve, Peret justico, Lebrun ali Klotz finance, Clementel trgovino, Augagneur kolonije, Dauria poljedelstvo, Laffere uk, Loucheur oskrbo z živili, Claveille javna dela in Jonnart letalstvo. Novi francoski ministerski predsednik je že 76 let star. Po poklicu je zdravnik. Mož spada med najznačilnejše francoske politike, je izborni pisatelj in govornik in bil doslej vedno najstrupenejši hujskač proti Avstro-Ogrski in Nemčiji. Zdaj je postal zopet ministerski predsednik. To pomeni, da bode kolikor mogoče učinkoval na nadaljevanje vojne do skrajnosti, ako — ga ne bode ljudska nevolja na Francoskem kmalu zopet iz pozorišča vrgla.

Dr. Šusteršič — odžagan.

Iz Ljubljane prihaja tužna vest, da je kranjski deželni glavar, znani voditelj „slovenske ljudske stranke“ odžagan. Slovenska ljudska stranka, ki jo je on ustanovil, katere dolgoletni načelnik je bil, ki jo je vodil skozi vse blazne dobe fanatizma in klerikalne brezobzirnosti, ta stranka, ki mu je sledila slepo skozi drn in strn, ki je po njegovi komandi enkrat patrijotično, potem zopet veleizdajalsko, enkrat obzirno, potem zopet do skrajnosti radikalno nastopala, — pustila ga je na cedilu. Slovensko-klerikalni poslanci so namreč namesto osebnega glavarja v skoraj neverjetnem pogumu izvolili kaplana dra. Korošca v avstrijske delegacije. Zato je Šusteršič v pozni razžaljenega in grozečega imperatorja izstopil iz „Jugoslovanskega kluba“, „Straža“, ki je bila v psokanju vedno prva, mu pravi vsled tega, da je „uskok“. Sledil mu je samo en tovariš-poslanec in sicer tisti Jaklič, o katerem so slovenski listi svoj čas vedno pisali, da ima polne hlače... Zdaj smo radovedni, kdo bode močnejši: grozeči lev Šusteršič ali pa mali kaplanček Korošec, ki s svojim jezuitizmom za vsemi temi intrigami stoji? Vprašanje še ni rešeno, kajti grozeči lev ima še precej vpliva. Na vsak način je revolucija v klerikalni stranki velezanimiva in bodemo tudi v bodoče o nje natanko poročali. Eno pa že danes vprašamo: kako se bode zamogla jugoslovanska država uresničiti, ko se njeni bodoči ministri in voditelji že danes pobijajo??

Še ena slovensko-prvaška revolucija.

„Za počt.“ To je bilo nekdanje politično geslo slovensko-napredne liberalne stranke. Ta stranka je med vojno skoraj popolnoma izginila in tudi na vplivu izgubila, odkar je celo stari liberalci Tavčar zlezal pod Koroščevo kuto. Zdaj pa je ta „stranka“, v kolikor jo je še ostalo, nakrat pokazala voljo do novega življenja, to pa na čudni način, da

Nemški cesar v Turčiji.

Pred kratkim je posetil junaški nemški cesar Viljem II. našega zvestega zaveznika turškega vladarja. Naša slika nam kaže, kako se pelje nemški cesar s svojim prijateljem turškim sultanom v dvorni ekvipaži.

Najvarnejše in najboljšo naložijo tvoj prihranjen denar, ako podpišeš VII. vojno posojilo; s tem ne koristiš nele samemu sebi, ampak pomagaš utrditi domovini temelj, ki ga potrebuje za bodočnost!

Kaiser Wilhelm II. in Sultan Mehmed VI.

se je v njenem taboru pričela — revolucija. Klerikalci so Šustersiča vun bacnili; liberalci pa ne vemo, koga bodo brcali. Na vsak način je glasom „Narodovega“ poročila v tej stranki neka „opozicija“, ki hoče celo lastni novi list „Domovino“ izdajati. Toraj „Jugoslovan“, „Domovina“, — nova imena, novi možje, nove psovke, ti zapeljano slovensko ljudstvo pa plačuj račune za komedije in neumnosti tvojih vodij!

Poljska in osrednje sile.

K.-B. Dunaj, 20. novembra. Poljski regentski svet je dne 27. oktobra na cesarja Karla odposlal pismo, v katerem je naznanil nastop svojega uradovanja ter se je še enkrat za akt od 5. novembra 1916 in cesarski patent od 12. septembra 1917 zahvalil. Ednako pismo se je odposlalo na cesarja Viljema. Poljski regentski svet je dobil nato dne 20. novembra odgovor obeh cesarjev, ki se glasita ednako med drugim: Delim Vaše prepričanje, da so na podlagi zveze z osrednjimi silami življenjski pogoji dani, ki poljski državi njen procvit in njenim meščanom blagor miru, kulture ter bogastva zajamčijo, — in imam zavest, da je poljska v to poklicana, v svobodni, lastno izbrani zvezi z zapadnimi sosednimi državami vstopiti v novo perijodo državne velikosti, da bode s tem pomembni činitelj za razvoj Evrope v zmislu njenih kulturnih idealov.

Ali hočete zopet pričeti?

Iz Št. Vida pri Montpreisu se nam piše: „Naznanjamo, da iz prižnice gg. župnik in kaplan iz Št. Vida tako šinfata čez „Štajerca“, da je groza. Pravita, da „Štajerca“ ne sme nikdo brati, da ga mora vsakdo nazaj poslati. Celo to se je reklo, da je tisti, ki „Štajerca“ čita, naš sovražnik.“ — Tako počenjanje v sedanjem resnem vojskem času se nam zdi pač preveč. Mi med vojno nismo uganjali nobene hujskarije, ker smo ravno na splošno avstrijsko idejo mislili. Naš list je od nekdaj pa do danes pošteno patrijotičen. Vedno nam je stal pred očmi le blagor avstrijske domovine. Drugi, prvaški listi pa so z naravnost neverjetno strastjo vprizarjali gonjo za naše sovražnike, za Srbe, Ruše, v zadnjem času celo za Angleže in Francoze in Italijane. Vse kar je prav, — ali c. k. oblast mora to končno tudi videti! Naša potrpežljivost bode tudi prikepela. Mi smo za Avstrijo — za skoraj izključno rimsko-katoliško Avstrijo, čeprav se ne potegujemo zato, da bi dobili „papežev red“, kakor je to „Slovenec“ svoj čas našemu uredniku obljuboval. Mi smo za Avstrijo in v tem oziru ne poznamo nobene šale. Tisti lopovi pa, ki so kot navadni veleizdajalci pridigovali „bratstvo“ do Srbov in Rusov, ki so celo med vojno hoteli rešitev avstrijskih zadev izročiti krvavim našim nasprotnikom, naj molčijo, ker so navadni izdajalci domovine. Od nikogar sč ne pustimo več psovati, od nikogar se ne pustimo več bojkotirati, kajti mi nismo domovine izdali, v naši sredi ni nobenih Kramarjev in Gre-

gorinov in Grafenauerjev. Ako bi pa duhovniki iz političnih nagibov zapričeli zopet perfidno hujskarijo zoper naš list, znali si bomo pomagati. Prižnica ne sme biti nikdar politični oder! Med našimi čitatelji imamo skoraj same poštene katoličane, čeprav ne ližejo vsakemu političnemu popu pete. Med našimi sotrudniki imamo tudi katoliške duhovnike, ki nas ljubijo zaradi našega avstrijskega mišljenja. Nam je sam cesar Karl brzojavil, da je naša izjava resnično patrijotični izraz! Nikdo torej nima pravice, bojkotirati naš list in hujskati ljudstvo zoper naše avstrijske delovanje. Tudi iz prižnice ne! Rusi in Srbi niso rimsko-katoliške vere! Oni so največji nasprotniki „svetega očeta“! ... Zato naj-oblast opazuje delovanje panslaviističnih in osebno umazanih hujskačev, kajti drugače bi si znali i mi — sami pomagati! Danes se ne gre za drugo nego za načelo: Kdor je za Avstrijo ali pakdor je proti nje. Mi smo zanjo in zamoremo to dokazati; tisti, ki nas z zlorabo prižnice psujejo, pa so proti nje! In proti njim bomo pričeli odločni boj, čeprav nam narekava vojna složnost!

Andreas Hofer.

Junaški vodja tirolske ustaje zoper francosko trinoštvo l. 1809, Andreas Hofer, bil je pred 150 leti dne 22. novembra 1767 v gostilni „Am Sand“ pri St. Leonhardu v Passeiertalu rojen. L. 1809 osvobodil je z zmagovitimi bitkami kot vodja do Avstriji in ce-

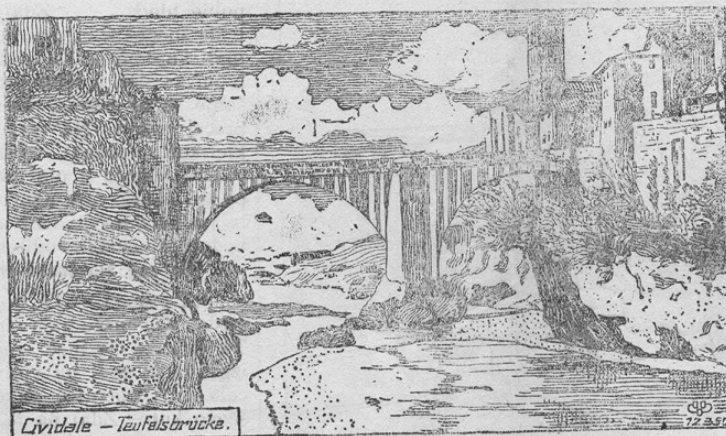
Andreas Hofer

sarja zvestih tirolskih kmetov vso severno in srednjo Tirolsko. Z zmagami od 25. in 29. maja prepodil je zopet vrte sovražnike. Na dunajskem miru bi imela pasti Tirolska na Bavarsko; Andreas Hofer se je v vroči ljubezni do svoje domovine temu uprl. Sovražna nadvlada je bila močnejša. Hofera je neki Judež izdal; Francozi so ga vjeli in v trdnjavi Mantua ustrelili. Ali njegov krasni duh, poln ljubezni do domovine, živi še vedno med tirolskimi kmeti. In ravno ob stoletnici rojstnega dneva se mora Tirolska v zmagoviti borbi proti laško-francoski premoči boriti. Ali zmagal bode duh Andreasa Hofer!

Civiale.

Z ozirom na zadnje zmagovite boje proti izdajalski Italiji prinašamo sliko od naših in nemških čet zavzetega Cividale na Benečanskem. Slika kaže takozvani „Vražji most“ v Civiale. Naše in nemške čete so to važno postojanko v zmagovitem naskoku zavzele.

„Podpisujte VII. avstrijsko vojno posojilo!

Civiale — Teufelstrücke.

Revolucija na Ruskem.

Berlin, 17. novembra. Glasom zadnjih poročil se zdi, da so boljševiki v Petersburgu in deloma v provinciji znagali. Položaj petersburških revolucionarjev se od ure do ure pohujša. Kerenski je baje zbežal proti jugu, kje se sedaj nahaja, ni znano. Zveza med Kornilowom in Kaljedinom je pretrgana. V Petersburgu pričenjajo boljševiki nanovo urejevati vladni aparat. Socijalistična stranka se je končno zedinila, da podpira revolucionarni vojaški komite. V Petersburgu se zbira nove revoluciji zvezne čete.

K.-B. Stockholm, 17. novembra. „Svenska Telegram Byran“ poroča iz Haparande: Glasom Petersburških poročil je bil Kerenski — ker so dospele litvinske čete, močne kakih 30.000 mož, — poražen. Kerenski je sedaj baje zbežal. Namerava se združiti s Kaljedinom. — Oblast boljševikov je sedaj v Petersburgu baje zagotovljena. V provincijah je položaj negotov. Iz večine večjih mest poročajo o velikih nemirih.

K.-B. London, 16. novembra. „Reuter“ poroča iz Petrograda: Po tridnevem boju, v čigar poteku je bilo Carskoje Selo trikrat zavzeto in izgubljeno, so se pričela pogajanja za ustanovitev vlade vseh socijalističnih strank z maksimalisti vred. Vse stranke zahtevajo takojšnji mir.

K.-B. Stockholm, 16. novembra. Preko Petersburga prihaja vest, da so se boljševiki v Moskvi vdali. Kozaki so zasedli Kijev in Harkov. Kaljedin sam je dospel v Harkov. Provizorični parlament Ukrajine je bil razpuščen. Miljukov, Gučkov in Rodzijanko se mude v Moskvi.

K.-B. Stockholm, 16. novembra. Neposredni povod za državni prevrat na Finskem je tvoril sklep deželnega zbora, da se ustanovi direktorij s 106 meščanskimi glasovi proti 98 socijalističnimi glasovi in da socijalistični člani niso hoteli priznati direktorija. Socijalisti so zahtevali, da meščanske stranke priznajo sklep deželnega zbora z dne 18. julija, glasom katerega preide vsa vladarska moč na deželni zbor. Ko so agrarci pristopili k socijalistom, so zahtevali preklicanje deželnozborskega sklepa glede direktorija, ker se naslanja na zastarel zakon iz leta 1772. Predsednik je odklonil novo glasovanje, nakar je spor med socijalisti in meščanskimi strankami izbruhnil z vso silo ter imel za posledico državni preobrat po vzorcu petersburškega boljševiškega preobrata.

DOMOVINA MO-

RA ŽIVETI!

Naši sovražniki nočejo miru. Zato nam ne preostane voliti. Vzdržati moramo, potrpeti naprej. Nikdo ne sme sedaj postati truden, nikdo mladen, nikdo obstati na polovici pota. Za vse velja **„Naprej“!** sedaj geslo

Zunaj z orožjem!

Doma z denarjem!

Mladi s svojimi telesi, stari, žene, otroci z blagom in imetjem! Vse za vse! Tako pripravljamo, tako pričakujemo, tako zaslužimo časten mir!

ZATO PODPIŠI

VII. vojno posojilo!